

35.

L.Bourgeois: Genf, 1551

Mint a szép hí-ves pa-tak-ra A szar-vas kí-
Lel-kem úgy ó-hajt U-ram-ra, És hoz-zá fo-
ván-ko-zik, Te-hozzád, én Is-te-nem, Szom-jú-
hász-ko-dik. ho-zik én lel-kem, Va-jon szí-ned e-le-
i-ben Mi-kor ju-tok, é-lő Is-ten?

2. Könnyhullatásim énnékem Kenyerem éjjel-nappal,
Midőn azt kérdik éntőlem: Hol Istened, kit vártál?
Ezen lelkem kiontom, És házadat óhajtom,
Hol a hívek seregében Örvendek szép éneklésben.
3. Én lelkem, mire csüggedsz el? Mit keseregsz ennyire? ∴:
Bízzál Istenben s nem hágy el, Kiben örvendek végre.
Ki nekem szemlátomást Nyújt kedves szabadulást,
Nyilván megmondja nékem, Hogy csak ő az én Istenem.

Béza T., 1519-1605.